

Tak konečně! Cestou z Folkových prázdnin mi celým autem zní nová "placka" Pavčiny Jíšové **V proutěném křesle**

. Zárodek nové CD jsem slyšel už loni na podzim, kdy Pavčina hrála jen se Zbyškem. Poprvé mi zněla

Tanči Marie

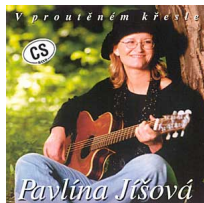
. Pak v Salmovské přidala

Oslí můstky

a

Ester

. To už se ale postupně rodila nová deska. A ta mi dneska zní a v uších mám ještě "živák" v nedělní Telči.

Napsal uživatel Tomáš Pohl
Středa, 17 Září 2003 04:00

Kolik těch placek už vlastně Pavčina má? První, co mě oslovila byla ta s Druhou trávou. Právě tam nalezneme *Jeruzalém* a mou snad nejoblíbenější *Něco lehčího*. Druhá je Pavčina Jíšová z roku 1998. Nádherná Žába

, kterou si broukám vždy při příjezdu do Budějovic, křehká

Svatební

nebo

Kouzlím

, co tak miluje má mladší dcera. Pak jsem konečně získal reedici Weekendu s

Mokrým blues

(Terko, pamatuješ, jaks ji zpívala v Akcentu se svolením interpretky) nebo stále krásnou

Někdo jiný než jsem já

(jednou Pavčina na koncertu předtím, než ji spustila řekla " Představte si že mi je devatenáct ").

Čtvrtá a a předposlední " srdíčková "

Láska je nádech

" V podstatě monotematická s nádhernou

Jsem jiná

nebo

Až se ti jednou bude zdát

či typickou "finálovkou"

Mávám na celou zem

(na desce i se zpěvem Adélky). Ta pátá,

V *Proutěném křesle*

, je po stránce hudby až na čtyři písně (kdo jiný než Míša Rohrich, co není žádný bydlínek, vid' Zbyšku) z dílny Pavčiny a textově jen a jen Pavčina.

Co mohu říci jako laik bez znalosti not s občasnými textařskými a básnickými úlety k prvnímu poslechu? Jako vždy je Pavčině rozumět každé zpívané slovo. Pečlivá důrazná dikce (inu češtinářka) vystihující smysl každé písni. Mně se velmi líbí vtipný přechod přízvuku v latinské frázi alea iacta est ve svižné písni V

Proutěném křesle

zpívané v naprosté pohodě odrážející novomanželské zážitky autorky - " sekáme společně manželskou latinu .. "

Jako vždy jsou písně, které zaujmou na první pohled. Už úvodní dobrá zlá patří k těm, které se neumím představit zpívané nikým jiným než Pavčinou. Tvrdá důrazná dikce, typicky jíšovská. *O slí můstky*

vyjadřují Pavčinu životní postoj, utvrzený po loňské "netypické oslavě" jejího kulatého jubilea.

Říká jasně

"?na oslí můstky už nevěřím, když se mluví a nemyslí též?"

Nic není jednoduché a pokud se tak zdá, je to omyl a není to výhra.

Ze dna je nádherná " vypalovačka " opět nepředstavitelná v podobě zpívané nějakou jinou než Jíšou. Snad nejvíc mě vzaly *Hvězdy*. Tu zařadím mezi *Písek, Svatební, Jeruzalém,*
Kdosi pro mě říkal , Jsem jiná a
další, co mě mrazí páteř a kdybych se nestyděl, vhánějí mi do očí slzy.

Tak koukám, že jsem chtěl vypíchnout písně chytlavé na první poslech, ale je jich skoro půlka. Jenže ten zbytek, to je prakticky totéž. Zážitek se stopující narkomankou dal vzniknout nádherné *Za poslední cent.. "Příští noc už vydržíš?"*.

O kom se zpívá v *Býváš můj sen*? Asi každý mužský bych chtěl slyšet, že je to právě on, ale od loňska je to zcela jasné. A třeba jsou to jen krásně volená slova , kdož ví?

Ptačí dívka

je typická Jíšovka. Snívá, s nádhernými rýmy - "

ten oděv je bílé brnění

". Velmi se hodí pro komorní provedení jen s kytarou.

S pondělím se smírím

je tak trošku popík. Dala by se použít jako rozhlasová upoutávka a jestli se nemýlím, občas ji zaslechnu na Country rádiu.

Seven Crown (původně s přidaným anglickým plurálem "s") je moc dobrá "mrazivka". Podobný pocit mám při převzaté *Hlídej si směr dnes v podvečer*. Zase jiná Pavččina poloha stejně dobrá jako ječák, lyrika, šepot a další. Jinak nechci nic, další vypalovačka. S dobře šlapající kapelou jako je CS Band dokáže lidi pořádně rozhýbat, tedy totéž jako *Ze dna*

.
Ester
, nádherný hebrejský
motiv. Paráda.

*Tanči Marie. Zas o něčem jiném. Ale je v ní zas jíšovská poloha. Oklamal tě, ale ty holka tancuj, vstávej a jdi ven. Jíša brání všechny oklamané holky. Stejně jako v *Písku, Svatební* ("láska je všemocný lék - aspoň na chvíli) a dalších. Deska končí *Bohem rozvalín* od Míši Rohricha s krásnými Pavččinými verši .. "*válka je zvučle, blín podél zdí...*"*

Pavčina Jíšová - Poslouchám v proutěném křesle aneb jak to slyším

Napsal uživatel Tomáš Pohl
Středa, 17 Zářř 2003 04:00

Tak to bylo pár poznámek nadšeného laika. Cítím, že V proutěném křesle je Pavčina zas o kousek dál. Moc děkuju, holka statečná.